

DISPUTATIO XVII.

De Essentia Ministro & Patrinis Baptismi.

POST considerata Sacramenta in genere primò venit examinandum Sacramentum Baptismi, quod physicè definitur: exterior corporis ablutio per aquam sub præscriptâ verborum formâ, Metaphysicè: Sacramentum novæ Legis ad regenerationem spiritualem institutum. De hoc fit

QUESTIO I.

Quando institutus est & incepit obligare Baptismus?

DICO: Tunc videtur aliquod Sacramentum institui, quando accipit Virtutem producendi suum effectum, hanc autem Virtutem accepit Baptismus, quando Christus est baptizatus. Unde tunc verè Baptismus institutus fuit quantum ad ipsum Sacramentum; sed necessitas utendi hoc Sacramento indicta fuit hominibus post Passionem & Resurrectionem S. Th. hic Q. 66. a. 2. O.

Prima Pars probatur: Baptismus fuit institutus ante Passionem, sed non alio, quàm assignato tempore; ergo; probatur maj. Baptismus prius institutus fuit, quàm cætera Sacramenta: est enim janua aliorum Sacramentorum, & sine Baptismo Apostoli non erant capaces recipiendi cætera Sacramenta; atqui Sacramenta Eucharistiæ & Sacerdotii ante Passionem sunt instituta & collata Apostolis: siquidem Apostoli per illa verba: *Hoc facite in meam Commemorationem*: fuerunt ordinati Sacerdotes, ut testatur Trident. Sess. 22. de Sacrif. Mist. Can. 2. ergo etiam Baptismus ante Passionem

fuit institutus, eadem major confirmatur Joan. 13. v. 22. dicitur: *Venit Iesus & Discipuli ejus in terram Judæam, & illic demorabatur cum eis, & baptizabat, & Joan. 4. invidiæ causa narratur, quod Iesus baptizaret; ubi v. 2. Quamquam Iesus non baptizaret, sed Discipuli ejus; ergo fuit ante Passionem Christi institutus & collatus Baptismus non Joannis, aliàs non fuisset locus invidiæ sed potius gaudii Joannis Discipulis, sed distinctus à Christo specialiter institutus Baptismus, de quo Joannes dixerat Joan. 1. v. 22. Hic est, qui baptizat in Spiritu sancto.*

Minor, quam negat Scotus in 4. dist. 3. q. 4. n. 2. *Probat*: Tunc instituitur Sacramentum, quando determinatur materia & forma, & hæc assumuntur in signum causativum Gratiæ; atque, quando Christus in aqua Jordanis fuit baptizatus, est determinata materia & forma Baptismi tanquam significativa Gratiæ: Materia quidem, quia tunc aqua juxtà mentem SS. PP. accepit vim spiritualiter regenerandi; ità enim S. Aug. serm. 36. de temp. *Ex quo Salvator in aqua se mergit, ex eo omnium gurgitum tractus cunctorumque fontium venas mysterio Baptismatis consecravit, & quisquis ibi in nomine Domini baptizari voluerit, non tam illum mundi aqua diluit, quam Christi unda purificat. Salvator autem ideo baptizari voluit, non ut sibi munditiam acquireret, sed ut nobis fluentia munderet.* Forma determinata fuit in explicita & distincta sanctissimæ Trinitatis expressione: nam Pater in voce, Filius in carne, & Spiritus sanctus in specie Columbæ apparuit; effectus quoque Baptismi eodem tempore fuit manifestatus per apertionem cæli; unde tunc Baptismus verè institutus fuit, quantum ad ipsum Sacramentum licet

necessi-

DE ESSE
necessitas
hominibus
Christi Ma
tes, bapti
Spiritus san
Obj. 1.
Spiritus da
tus: id est:
tutus; atque
confertur,
& collatus
fuit datus;
Passionem
caciã.

2. Spir
datus formã
die Pentec
lutè autem
sic beata M
passionem
runt Gratiã
fuit Baptis
erat incho
num Sac
dendum ta
mo post pa
quod habi
completan
& Lex bap
ac omnib
Baptismun
Obj. 2.
dicit: Sac
rius Baptis
tentione, &

necessitas utendi hoc Sacramento indicata fuerit hominibus post Passionem & Resurrectionem Christi Matth. ult. v. 19. *Euntes docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris & Filii & Spiritus sancti.*

Obj. 1. Joan. 7. v. 39. dicitur: *Nondum erat Spiritus datus, quia Iesus nondum erat glorificatus*; id est: quia nondum erat mortuus & resuscitatus; atqui si Baptismus, quo Spiritus sanctus confertur, ante Christi Passionem fuit institutus & collatus, jam Spiritus sanctus ante Passionem fuit datus; ergo non fuit Baptismus institutus ante Passionem Christi, à qua habet omnem suam efficaciam.

✠. Spiritus sanctus ante Passionem non fuit datus formâ visibili & in illa plenitudine, in qua die Pentecostes super Apostolos descendit; absolute autem datus fuit invisibiliter ante passionem; sic beata Maria Magdalena, alique plures ante passionem Christi per Christum justificati receperunt Gratiâ sanctificantem, & quando institutus fuit Baptismus ante passionem, passio Christi jam erat inchoata: quia tota vita Christi fuit continuum Sacrificium passionis infiniti meriti; concedendum tamen est, quòd multa accesserint Baptismo post passionem, ut quod aperiret januam cœli, quod haberet significationem consummatam & completam, quòd facultas daretur Apostolis imò & Lex baptizandi omnes gentes, & ipsis gentibus ac omnibus hominibus præceptum suscipiendi Baptismus.

Obj. 2. S. Th. hîc Q. 73. a. 5. ad 4. in terminis dicit: *Sacramentum Eucharistia, quamvis sit posterius Baptismo in perceptione, est tamen prius in intentione, & ideo debuit prius institui*; atqui Eucha-

ristia fuit immediatè instituta ante passionem ; ergo Baptismus debuit post passionem secundùm S. D. institui.

¶. Quòd S. D. velit, quòd Sacramentum Eucharistiæ debuerit prius institui Baptismo promulgativè non verò designativè, quod satis colligitur ex ipsis verbis, quæ cit. L. adduntur : *Vel potest dici, quòd Baptismus jam erat aliquantulum (intellige determinativè & designativè) institutus in ipso Christi Baptismo, unde etiam aliqui ipso Christi Baptismo erant baptizati, ut legitur Joan. 3.*

Obj. 3. Baptismus, quem Christus in Jordane recepit, erat Baptismus Joannis, & non Christi, nec forma Baptismi fuit prolata, priusquam post resurrectionem Christus ad discipulos diceret: *Euntes docete omnes gentes &c.*

¶. Baptismus, quem Christus in Jordane recepit, erat quidem Joannis, prout activè à Joanne procedebat, erat autem Baptismus Christi, prout passivè à Christo recipiebatur ; sic enim Christus suâ voluntate efficaci volebat aquis moraliter imprimi Virtutem mundativam peccati, quoties ipsius nomine & ministerio applicarentur cum invocatione sanctissimæ Trinitatis, cujus mysterium tum temporis etiam repræsentativè fuit explicatum, quamvis autem non inveniatur expressè in Scriptura forma Baptismi, inde tamen plus non sequitur, quam Baptismum tunc, quando forma fuit expressa, videlicet Matth. ult. prius promulgatum fuisse: cum ex ipso, quòd Apostoli ante passionem Christi baptizaverint, necesse fuerit, illos tenuisse formam Baptismo essentialem.

Secunda Pars probatur : Cùm Baptismus sit totum fundamentum Legis Evangelicæ, ejus obligatio incepit statim, quamprimum Lex Evangelica

Dz Es
cepit obli
gavit, qu
unius enim
autem Mo
tincta in n
Evangelica
gate, & c
Baptismi,
menti.

Obj. 1.
in notitiam
gelicæ pri
Apostoli I
teâ Lex Ev
ter præcep

¶. Licet
gis, qui
tunc per
publico e
autem pos
lis Legem
Matth. ul
cate Eva
baptizatu
Lex Bapt
vincibilit
farentur :

Obj. 2
monia le
observata
legitur P
ipsi Apol
17. v. 28
& nobis,
necessaria

cepit

cœpit obligare; atqui Lex Evangelica statim obligavit, quamprimum Lex Mosaica fuit extincta: unius enim corruptio fuit generatio alterius; Lex autem Mosaica quoad totam vim obligandi fuit extincta in morte & resurrectione Christi; ergo Lex Evangelica statim post resurrectionem cœpit obligare, & consequenter etiam cœpit obligare Lex Baptismi, qui est janua ad Ecclesiam novi Testamenti.

Obj. 1. Lex non prius obligat, quam venerit in notitiam subditorum, atqui notitia Legis Evangelicæ prius incepit in die Pentecostes, quando Apostoli Legem novam promulgarunt; ergo antea Lex Evangelica non obligabat, nec consequenter præceptum Baptismi.

2. Licet subditi excusentur à transgressione Legis, qui eam invincibiliter ignorant, attamen tunc per se obligare incipit Lex, quamprimum publico edicto Principis proponitur; Christus autem post Resurrectionem suam apprensus discipulis Legem Baptismi publicè promulgavit dicens Matth. ult. *Euntes in mundum universum prædicate Evangelium omni creature, qui crediderit & baptizatus fuerit, salvus erit; & ab illa die cœpit Lex Baptismi esse in præcepto, licet illi, qui invincibiliter adhuc ignorarent talem Legem, excusarentur à peccato.*

Obj. 2. Legalia ut Circumcisio aliæque cærimoniarum legales diu post resurrectionem Christi sunt observatæ ab Apostolis: sic in Actis Apostolorum legitur Paulus circumcidisse Timotheum, imo ipsi Apostoli in primo Concilio congregati Act. 15. v. 28. decreverunt: *Visum est Spiritui sancto & nobis, nihil ultra imponere vobis oneris, quam hæc necessaria v. 29. ut abstineatis vos ab immolatis si-*

mulachrorum & sanguine & suffocato. Abſtinentia autem ab his cibis vetitis erat pura cæremonia legalis; ergo ſtatim poſt reſurrectionem non ceſſavit Virtus & Obligatio Legis veteris, & conſequenter non incepit obligatio Baptiſmi.

¶. A reſurrectione Chriſti uſque ad ſufficientem divulgationem Evangelii legalia ſive cæremoniæ Legis veteris erant mortuæ, ac proinde nullam virtutem obligandi habebant, non tamen erant mortiferæ; quia illi, qui ex Judæis ad Chriſtum erant converſi, poterant illas obſervare, dummodo non reputarent ad ſalutem neceſſarias, quod autem Apoſtoli præceperint obſervari quædam legalia Act. 15. id non eſt factum, quali adhuc fuerit obligatio obſervandi Legem veterem, ſed ut facilius Gentes & Judæi coadunarentur, procedente verò tempore ceſſante hâc cauſâ ceſſavit effectus, manifeſtatâ Evangelii veritate, quâ Chriſtus Math. 15. v. 11. dicit: *Non, quod intrat os, coinquinat hominem.*

Q U Æ S T I O II.

Quæ Materia, Forma, & Ritus Baptiſmi?

DICO I. *Per ſe requiritur ad Baptiſmum corporalis ablutio per aquam.* S. Th. hîc Q. 66. a. 7. ad 1. ſive materia remota Baptiſmi eſt ſola aqua aqua elementaris actualiter fluida, proxima eſt ablutio.

Prima Pars Eſt definita in Con. Lateran. relato in cap. firmiter de ſum. Trin. lib. 1. tit. 1. Florent. in decreto unionis in Trid. Seſſ. 7. Can. 2. de Bapt. *Si quis dixerit, aquam veram & naturalem non eſſe de neceſſitate Baptiſmi, atque ideo verba illa Domini noſtri ꝑ Eſu Chriſti: niſi quis renatus fuerit*

ex

DE ES
ex aqua
detorſerit
congruer
a S. D. hî
nobis per
liorum in
ſi ſit aqua
abluendi
in qua ex
Extra c
eſt ſola a
præſcript
prætermi
materia e
bus affe
etiam Aqu
ut aqua el
validus e
aquâ defi
decocto
ſi autem
quod ex
invalidu
ſucci he
tismi, e
quatâ u
que pro
caſu nec
grando
veniant
zantis re
di reſolv
Obj.
ſi in cru
materia l

ex aqua & Spiritu sancto, ad metaphoram aliquam detorsit, Anathema sit. Ratio præter varias congruentias ex aquæ virtute emundativa petitas, & a S. D. hic a. 3. allegatas, est institutio Christi, quæ nobis per sacram Scripturam & definitiones Conciliorum innotescit. *Dixi*: actualiter fluida: quia si sit aqua concreta, ut glacies: non est ad usum abluendi idonea, proinde non est materia remota, in qua exercetur materia proxima nempe ablutio.

Extrâ casum necessitatis licita materia Baptismi est sola aqua sacri Fontis benedicti: quia hæc est præscripta ab Ecclesia, unde sine gravi causa illam prætermittere est peccatum mortale: aliàs valida materia est 1mo Aqua qualibuscunque qualitatibus affecta, modo vera sit aqua naturalis. 2do etiam Aqua ità leviter aliis corporibus permixta, ut aqua elementaris notabiliter prædominetur; unde validus esset Baptismus, & in casu necessitatis aliâ aquâ deficiente adhibendus in jusculo carnis leviter decocto, in lixivio cineribus leviter imbibito; si autem plus sit de aliena substantia, quàm de aqua, quod ex spissitudine perspicitur potest, est Baptismus invalidus. 3^{tiò} Alii liquores: ut vinum, oleum, succi herbarum &c. non sunt materia valida Baptismi, de aqua tamen virtute ignis ex herbis eliquatâ ut aquâ rosaceâ est dubium, propter utrimque probabiles Authorum sententias: proinde in casu necessitatis adhiberi posset. Glacies & nix & grando sunt materia sufficiens, si, antequam perveniant ad corpus baptizandi, in manibus baptizantis resolvantur, non verò si in corpore baptizandi resolvantur.

Obj. 1. Per aquam, quæ fluxit ex Latere Christi in cruce, fuit expressum hoc Sacramentum & materia Baptismi; atqui aqua, quæ fluxit ex Late-

Dicitur VIII.
 quædam sunt qui dicuntur
 non sunt similes ad esse
 legi vult, et ante
 Baptismi
 Christi non ad sufficien-
 tem legem in ceremoni-
 am, et proinde nul-
 labatur, non tamen
 qui dicitur ad Chri-
 stum referre, dum-
 taxat, quod
 dicitur quædam le-
 gem, quasi adhuc
 rem veterem, sed
 mutantur, proce-
 causa cessavit esse.
 ritate, quæ Chri-
 stus, quæ intrat os,

O 11.

Ritus Baptismi

et ad Baptismum in-
 Th. hic Q. 66, 4, 7.
 aptissimi est sola aqua
 tida, proxima est ab-

Con. Lateran. relatio
 lib. 1. tit. 1. Florent.
 de Sell. 7. Cap. 1. de
 Baptismi & naturalis
 quædam sunt verba illa
 quædam sunt verba illa
 ex

re Christi, non fuit Aqua elementaris, sed humor quidam phlegmaticus; ergo neque Sacramentum requirit talem materiam.

R. Negando Consequentiam: quia non requiritur, ut figura univocè conveniat cum re figurata; Aqua autem Lateris Christi fuit figura Aquæ Baptismatis, unde dato: quòd illa aqua non fuerit elementaris, non sequitur tamen, quòd materia Baptismi non sit Aqua elementaris. *Dixi: dato;* quia, ut asserit in cap. in quadam 8. de celebr. Miss. lib. 3. tit. 41. Innocentius III. Aqua, quæ fluxit ex Latere Christi, fuit per miraculum vera aqua naturalis & elementaris.

Obj. 2. Matth. 3. v. 11. dicit Joannes Baptista: *Ego quidem baptizo vos in aqua in pœnitentiam, ipse vos baptizabit in Spiritu sancto & igni.*

R. Per *ly in Spiritu sancto* non excludi materiam aquæ, sed indicari solùm præminentiam Baptismi Christi præ Baptismo Joannis, eò quòd suscipientibus conferat gratiam Spiritûs sancti *ly igni* autem significat pœnas inferni, quibus demergendi sunt, qui in peccato mortali moriuntur, quia S. Joannes cit. loco loquitur de duplici adventu Christi: ut Redemptoris, & Judicis; ut Redemptor baptizat aquâ & Spiritu sancto, ut Judex demergit peccatores in ignem æternum, ut patet legenti totum Textum.

Secunda Pars probatur: In Sacramentis in usu consistentibus materia proxima est actio transiens, quæ versatur circà materiam remotam; atqui in Baptismo nulla alia adest actio, quæ versatur circà aquam, quam ablutio, & hæc actio determinatur per formam: *Ego te baptizo:* ad significandam practicè gratiam; ergo ablutio est materia proxima Baptismi.

Porro

DE I
porro
physicu
non suff
sine con
tus. 2
quantita
ratio, c
cessivum
in tam n
tem tali
solet dic
præserti
dum ext
terna del
non sign
per illar
perinde
nem siv
cirè con
consuet
aliud su
Sed
infans e
mine?
quod v
enim t
submer
quin in
talis in
Deinde
etiam a
quia no
Dice
feri, q
enim B

porrò ut sit ablutio debet imò esse contactus
 physicus inter aquam & corpus baptizati; quare
 non sufficeret, quod vestes aquâ tangerentur; quia
 sine contactu ad corpus homo non censetur verè lo-
 tus. 2dò requiritur major, quàm unius guttæ
 quantitas: aspersio enim unius guttæ magis est irro-
 ratio, quàm ablutio; quia ablutio requirit suc-
 cessivum aquæ contactum ad corpus, quæ successio
 in tam modica parte non salvatur. 3tiò debet sal-
 tem talis pars corporis abluï, ratione cujus homo
 solet dici ablutus, ut collum, humeri, pectus &
 præsertim caput, quod in praxi est semper abluen-
 dum extrâ casum necessitatis; quia ablutio illa ex-
 terna debet significare ablutionem internam, quam
 non significat, quamdiu non est ablutio tanta, ut
 per illam homo verè ablutus denominari possit;
 perinde autem est, sive ablutio fiat per immersio-
 nem sive per affusionem; ut tamen Baptismus li-
 citè conferatur, observanda est cujusque Ecclesiæ
 consuetudo, nisi necessitas & extremum periculum
 aliud suadeant.

Sed an valeat Baptismus in immersione, quâ
 infans ex intentione baptizandi submergitur in flu-
 mine? Doctores variant; probabilius videtur,
 quod valeat; quia nihil essenziale deest; licet
 enim talis immersio sit occisiva & conjuncta cum
 submersione; ipsa tamen submersio non impedit,
 quin infans reverà abluatur, hoc certum est, quòd
 talis infans sub conditione esset rebaptizandus.
 Deinde quòd talis modus baptizandi infantem
 etiam aliàs sine Baptismo moriturum sit illicitus:
 quia non sunt facienda mala, ut eveniant bona.

Dices: Ablutio Baptismi eo modo debet
 fieri, quo Christus à S. Joanne fuit baptizatus; illo
 enim Baptismo designavit Christus non tantum

materiam remotam, sed etiam proximam Baptismi; atqui Christus fuit baptizatus per immersionem non per affusionem aquæ; dicit enim Textus, Christum ascendisse ex aqua.

℞. Christum baptizatum esse per affusionem; cum enim Christus in aquam descenderit, si per illum descensum vel immersionem, quæ fiebat descendendo, fuisset baptizatus, sequeretur, quod à seipso non à S. Joanne fuisset baptizatus; unde præter illum descensum Christi in aquam, fuit etiam Christus à S. Joanne aquâ perfusus; veluti Eunuchus à Philippo Diacono fuit baptizatus referente S. Luca in Act. Apost. cap. 8. v. 38. *Descenderunt uterque in aquam, Philippus & Eunuchus, & baptizavit eum*; dato etiam: quod Christus per immersionem baptizatus fuisset, inde tamen non sequeretur, Baptismum fieri non posse per affusionem; sicut non sequitur: si Christus consecravit in vino albo; ergo non potest fieri consecratio in rubro: illo enim Baptismo, quo Christus baptizatus pro materia proxima determinavit ablutionem per aquam, non determinavit eandem secundum modum specificum abluendi, sed secundum rationem genericam.

DICO 2. *Hec est conveniens forma Baptismi: Ego te baptizo in nomine Patris & Filii & Spiritus sancti.* S. Th. hinc Q. 66. a. 5. O.

Probatur: Conclusio ex Trid. Sess. 7. de Bapt. can. 4. in hac autem formâ essentialia & necessariò ad valorem Sacramenti requisita sunt: 1. mò expressio actus baptismationis, quæ fit per Verbum: baptizo, aut aliud æquivalens; ratio est: quia materia Baptismi de se indifferens ad refrigerationem vel emundationem debet per formam determinari ad significandam emundationem; atqui nisi ablu-
tio

De E
tio expr
manet i
exprimi.
plicita e
quia jux
torum su
nificant
atqui n
qualiter
Dico:
expressio
men Ego
mâ latinâ
tizetur S
valida &
rentinum
ret te Ch
actionem
sentia exp
men Te,
tiz: vel
corum:
actio Bap
terminari
iâ non sig
quippe in
te & ind
quis plur
etiam pl
40 Est d
nitatis Di
Matth. ul
fiz, Rati
to conve
Trinitati

tio exprimitur, ipsa actio non determinatur, sed
 manet indifferens; ergo ablutio debet in forma
 exprimi. 2dò Requiritur saltem indirecta & im-
 plicita expressio personæ baptizantis, *Ratio est*:
 quia juxta institutionem Christi formæ Sacramen-
 torum sunt quædam orationes practicæ, quæ sig-
 nificant id, quod hic & nunc agitur à ministro;
 atqui non significarent hoc practicè, nisi ali-
 qualiter exprimeretur persona illius ministri.
Dico: Aliqualiter: quia non est de essentia
 expressio explicita personæ baptizantis per prono-
 men *Ego* vel indicativum *baptizo*: usitatum in for-
 mâ latinâ: siquidem hæc forma Græcorum: *Bap-
 tizetur Servus Christi in nomine Patris & Filii &c.*
 valida & licita est apud Græcos, ut declaravit Flo-
 rentinum, quâ formâ implicite significatur: *Bapti-
 zet te Christus per me exercentem hanc sensibilem
 actionem, in nomine Patris &c.* 3tò Est de es-
 sentia expressio personæ baptizatæ vel per prono-
 men *Te*, ut fit in forma Latinorum: *Ego te bap-
 tizo*: vel sub nomine generali: ut in forma Græ-
 corum: *Baptizetur servus Christi.* *Ratio est*: quia
 actio Baptismi debet per formam significari & de-
 terminari, quatenus hic & nunc exercita; atqui
 ita non significatur sine expressione subjecti: unitas
 quippe individualis abluitionis desumitur ex unita-
 te & individuatione personæ baptizatæ; unde si
 quis plures simul aspergendo baptizaret, deberet
 etiam pluraliter exprimere: *Ego vos baptizo.*
 4tò Est de valore formæ expressio Unitatis & Tri-
 nitatis Divinæ *Ratio à priori* est institutio Christi
 Matth. ult. & consensus ac perpetua praxis Eccle-
 siæ. *Ratio Congruentia est*: quòd in illo Sacramen-
 to conveniens sit exprimi mysterium sanctissimæ
 Trinitatis, per quod intratur in Unitatem Fidei &

Eccle-

Ecclesiæ, cujus potissimum Mysterium & fundamentum est sanctissima Trinitas; atqui per Baptismum intratur in Ecclesiam Dei & Unitatem Fidei; ergo, Unde non valet Baptismus collatus in nominibus Patris & Filii & Spiritûs sancti: quia tunc non exprimitur Unitas Divinarum Personarum. Neque si dicatur: In nomine sanctissimæ Trinitatis: quia distinctio personarum non exprimitur, juxta institutionem Christi; neque si dicatur: In nomine Genitoris geniti & procedentis ab utroque: quia tametsi tunc exprimat distinctio personarum secundum origines, non tamen secundum proprietates personarum, quas exprimi instituit Christus, & quæ ad captum fidelium sunt magis accommodatæ; ideoque talis Baptismus ad minus erit dubius, nec valebit Baptismus collatus in nomine primæ, secundæ & tertiæ Personæ: quia neque hæ voces exprimunt divinas Personas secundum proprietates personales. Denique Baptismus dubius erit, si dicatur: Ego Te baptizo in Virtute Patris, & Filii & Spiritus sancti, quia dubium est an voces: in Virtute, Authoritate, Majestate, sint synonyma cum voce: In nomine.

Obj. In Act. Apost. cap. 8. v. 12. dicitur: *In nomine Jesu Christi baptizabantur Viri ac mulieres, & paulò post v. 16. Baptizati tantum erant in nomine Domini Jesu. & cap. 19. v. 5. His auditis baptizati sunt in nomine Domini Jesu.* Ex quibus videtur deduci: quòd Apostoli solum nomen Christi in forma Baptismi expresserint; atqui idem est Baptismus Apostolorum & noster; ergo idem ad nostrum sufficeret: nempe expressio Nominis Jesu Christi.

¶ Ut loquitur S. Th. hìc a. 6. ad 1. quem sequi-

De Es
sequitur
speciali C
clesia in
quod era
redderet
ritu sanc
modum c
vis etiam
tizasse in
nominare
juxerunt
baptizo in
Spiritus sa
dicitur
non exclu
solet add
Consecr.
Baptismu
Respon
privatum
tismus exp
cile vider
Doctoren
doctrinæ
test, quo
sancta Tr
in actibus
(unum qu
brosu) co
mus Pont
stinctum
Virtute J
Trinitatis
colai I. o
ter S. Am
Pars

sequitur Catechismus Romanus cap. de Bapt. *Ex speciali Christi revelatione Apostoli in primitiva Ecclesia in nomine Christi baptizabant, ut nomen Christi, quod erat odiosum Judæis & Gentilibus honorabile redderetur, per hoc, quod ad ejus invocationem Spiritus sanctus dabatur in Baptismo, quâ ratione postmodum cessante cessavit etiam dispensatio, quamvis etiam alii probabiliter dicant: Apostolos baptizasse in nomine Christi, non quasi duas personas nominare omisissent, sed quia cum voce Filii adjunxerunt voces Jesu Christi dicendo: Ego Te baptizo in nomine Patris & Filii Jesu Christi & Spiritus sancti. Sicut ex eo, quod 1. Cor. 2. v. 13. dicitur Omnes baptizatos esse in Spiritu sancto, non excluduntur duæ reliquæ personæ, ad id, quod solet adduci ex Can. à quodam 24. dist. IV. de Consecr. in quo Nicolaus 1. P. respondit valere Baptismum in nomine Christi collatum.*

Respondent quidam Nicolaum 1. P. tanquam privatum Doctorem existimasse; quòd valeat Baptismus expresso solo nomine Christi, verùm difficile videtur aliis hunc Pontificem velut privatum Doctorem tenuisse Sententiam universalis Ecclesiæ doctrinæ contrariam, unde aliter responderi potest, quod his verbis: *Hi profectò, si in nomine sancta Trinitatis vel tantùm in Christi nomine, sicut in actibus Apostolorum legimus, baptizati sunt (unum quippe idemque est, ut sanctus exponit Ambrosius) constat eos non esse denuò baptizandos. Summus Pontifex intellexerit Baptismum Christi distinctum à Baptismo Joannis, vel collatum in Virtute Jesu Christi expressis tamen sanctissimæ Trinitatis nominibus, & hanc fuisse mentem Nicolai I. optimè colligitur ex eo, quod conformiter S. Ambrosii expositioni voluerit loqui, expo-*

fuit autem S. Ambrosius illa verba in nomine Christi ita, ut simul voluerit expressa esse sanctissimæ Trinitatis nomina.

DICO 3. *Cætera omnia, quæ in ritu baptizandi observat Ecclesia, magis pertinent ad quandam solemnitatem Sacramenti.* S. Th. hic Q. 66. a. 10. O. Sive ritus quos Ecclesia adhibet in collatione Baptismi, non sunt quidem de necessitate Sacramenti, attamen convenienter adhibentur.

Prima Pars probatur: Illa sola sunt de necessitate Sacramenti, quæ ad illud requiruntur ex institutione Christi; atqui ritus alii præter materiam & formam non requiruntur ad Baptismum ex institutione Christi: sunt enim ab Ecclesia instituti, ad quam pertinet præcipuè ea, quæ ad decentem Sacramentorum administrationem pertinent.

Secunda Pars probatur: Adducendo congruentias ex S. Th. Hi Ritus & Cæremoniæ ex antiquissima traditione, quæ ab Apostolorum temporibus ortum habet, fuerunt in Ecclesia institutæ ad excitandam fidem & devotionem fidelium, ad reprimendas dæmonum infestationes, ad conciliandam Baptismo solemnitatem & splendorem, ad significandos mirificos hujus Sacramenti effectus. Unde istos ritus extrà necessitatem omittere est ex genere suo peccatum mortale, nisi materiæ parvitas excuset. *Dixi extra necessitatem:* quia si urgente necessitate Baptismus solum privatim conferatur, licitè hæ cæremoniæ omittuntur, vel potius differuntur postmodum in Ecclesia baptismali à proprio Parocho supplendæ.

Sunt autem sequentes ritus in Baptismo adhiberi soliti, quorum aliqui antecedunt Baptismum videlicet. 1. mò Consecratio Aquæ baptismalis, quæ extrà casum necessitatis sine peccato mortali omitti

nequit,

De E
nequit,
minis, c
baptizandi
cienter in
susceptur
tur à Mi
pondetqu
Patrinus,
randi in
ne Baptis
vexent ba
recipiend
in fronte
solum int
manifestè
& adoratu
randum c
quâ finitâ
& sic eum
assumitur
tem sancti
monia præ
ad baptiza
Sacerdos i
arcendam
curtionem
di (piritus
sustinere re
zandi imp
recepto Ba
num imp
& exorziza
salivâ tang
ad aperier
eloquium.

nequit, 2dò Petitió Baptismi, & impositio nominis, qui ritus ità ab Ecclesia adhuc servatur: si baptizandus adultus sit, instruitur in fide, & sufficienter instructus ad Ecclesiam accedit Baptismum susceptorus, & stans in foribus Ecclesiæ interrogatur à Ministro, quo nomine insigniri velit, responderque ipse, si adultus sit, aliàs loco ipsius Patrinus, 3tò Trina insufflatio in faciem baptizandi in modum Crucis ad abigendos dæmones, ne Baptismum impediunt, neve suis tentationibus vexent baptizandum, & à Gratiâ per Baptismum recipiendâ faciant deficere. 4tò Signatio Crucis in fronte & in pectore, ut intelligat, quod non solùm interius in corde, sed exterius palam & manifestè Crucem Domini JESU CHRISTI crediturus & adoraturus sit, 5tò. Impositio manûs super baptizandum cum oratione in Rituali Rom. præscriptâ; quâ finitâ sacerdos apprehendit baptizandi manum & sic eum in Ecclesiam introducit. Hæc cæremonia assumitur imprimis ad impetrandam perseverantem sanctificationem baptizando; deinde hâc cæremoniam præcluditur via dæmoni, ne semel expulsus ad baptizandum redeat. 6tò. Exorcismus, quo Sacerdos introductum in Ecclesiam exorzizat ad arcendam virtutem dæmonis ejusque fugandam incursionem: est enim exorcismus quædam immundi spiritûs increpatio, quam ipse utpote superbus sustinere recusat. 7mò. Salis benedicti in os baptizandi impositio in signum cælestis sapientiæ, quam recepto Baptismo gustare debet, 8vò. Iterata manuum impositio & signi Crucis in fronte impressio & exorzizatio, quibus finitis illius aures & nares salivâ tangit dicens: Epheta, quod est adaperire, ad aperiendas aures baptizandi ad sermonem & eloquium Sacerdotis, nares ut bonum odorem acci-

piant pietatis æternæ. 9^{mò}. Impositâ manu iterum benedicit Sacerdos baptizandum. 10^{mò}. Ad interrogationem Sacerdotis abrenuntiat baptizandus, si sit adultus, alioqui loco ipsius Patrini, Sathanæ & operibus & pompis ejus. 11^{mò} Inungit Sacerdos Catechumeni scapulas & pectus oleo benedicto. 12^{mò} Fidem vel per se vel per Patrini, si sit parvulus profitetur, & hæc cæremoniæ præter designationem Patrini (de qua specialiter infra) Baptismum præcedunt. Cæremoniæ concomitantes Baptismum sunt tempus, quod jam in parvulis est, quamprimum sunt nati, in adultis, quamprimum in fide sunt sufficienter instructi. Locus modò est baptisterium, quod est in Ecclesia, in qua seclusâ necessitate omnes (exceptis Regum & Principum liberis & nepotibus tam naturalibus quàm legitimis, qui in privatis Oratoriis solemniter baptizari possunt) solemniter sunt baptizandi. Deinde immersio, ablutio vel aspersio aquæ secundùm consuetudinem Diœcesis. In Agenda Coloniensi jussu Ferdinandi Archi-Episcopi Coloniensis editâ dicitur optimus modus baptizandi, si teneat manu sinistrâ puerum suprâ fontem & manu dexterâ ter aquam affundat super caput pueri, ut per scapulas defluat, Cæremoniæ subsequentes adhuc usitatæ sunt. 1^{mò}. Unctio Chrismatis illo anno consecrati in vertice baptizati, quâ cæremoniâ significatur, baptizatum ab eo die Christo capiti tanquam membrum conjunctum esse, atque ejus corpori insitum, appellatur enim Christianus à Christo, Christus verò à Chrismate. 2^{dò}. Vestigium vestis candidæ deportandæ usque ad Dominicam in Albis, quæ exinde nomen sortita est, est vestis, quâ caput baptizati tam parvuli quàm adulti regitur. 3^{tiò}. Porrigitur baptizato, si ad-

ultus

De Es
ultus sic,
ori instill
zati impe
& peccat
ceperit,
bonis ope
nuptiis re
tite.

De

DICO
hic

Probat

Unus Des

2. Ex l

firmiter d

nii, ubi sta

primentia

Sess. 7. Ca

Can. 11.

collatum l

infideles f

tentiam co

3. Auc

san. cum i

inexpiable

damnata

lacuacrum

bis subire

bis unam

Iude Conf

177.

ultus sit, sacra Communio, si infans sit, vinum ejus ori instillatur. 4to. Cereus accensus manui baptizati imponitur in signum, quod expulsis errorum & peccatorum tenebris lumen Fidei & Gratiae receperit, usque ad finem vitæ conservandum, & bonis operibus augendum, ut sic Christo sponso à nuptiis revertenti & pulsanti confestim possit aperire.

Q U Æ S T I O III.

De Iteratione & Divisione Baptismi.

DICO 1. *Baptismus iterari non potest.* S. Th. hic Q. 66. a. 9. O.

Probatur 1. Ex illo Apost. ad Eph. 4. v. 5. *Unus Deus, una Fides, unum Baptisma.*

2. Ex Definitione Conciliorum Lateran. in cap. firmiter de sum. Trin. Florent. in Decret. Eugenii, ubi statuitur: Tria Sacramenta characterem imprimentia in eadem persona non reiterari. Trid. Sess. 7. Can. 9. de Sacram. in genere & de Bapr. Can. 11. definiens, si quis dixerit verè & ritè collatum Baptismum iterandum esse illi, qui apud infideles fidem Christi negaverit, cum ad pœnitentiam convertitur, Anathema sit.

3. Authoritate Patrum, è quibus Leo relatus can. cùm itaque CXII. Dist. IV. de Conse. *Scimus inexpiabile esse facinus, quoties juxta hereticorum damnata à sanctis Patribus instituta cogitur aliquis lavacrum, quod regenerandis semel tributum est, bis subire Apostolicâ reclamante Sententiâ, qua nobis unam predicat in Trinitate Deitatem, unam in Fide Confessionem, unum in Baptismate Sacramentum.*

4. Duplex ratio congruentiæ assignatur à S. Th. imprimis : quia Baptismus gerit Ipecialiter figuram mortis & resurrectionis Christi ; ergo sicut Christus semel mortuus jam non moritur , mors illi ultra non dominabitur , ita neque Baptismus iterari potest aut debet. Deinde quia Baptismus est principaliter institutus ad delendum originale peccatum ; ergo sicuti hoc semel deletum non redit , ita Baptismus semel validè collatus reiterari non potest.

5. Ratio fundamentalis est data de Sacramentis in genere : quia Baptismus imprimit characterem indelebilem , proinde eundem effectum bis causare non potest.

Hinc inferes esse gravissimum sacrilegium iteratò fuscipere vel conferre Baptismus , quando morali certitudine constat , priorem Baptismus validè fuisse collatum , & quidem Jure civili pro tali crimine statuitur pœna capitis L. 2. C. ne sanct. Baptisma iteretur Lib. 1. tit. 6. & de Jure Canonico irregularitas Can. qui in qualibet ætate 10. caus. 1. Q. 7. cap. ex literarum 2. de apostat. lib. 5. tit. 9. *Dixi* : si morali certitudine constet : quia quoties rationabiliter dubitatur , vel an alicui Baptismus fuerit collatus , vel an validè fuerit collatus , toties sub conditione tacita vel expressa est reiterandus propter necessitatem hujus Sacramenti : unde 1. Baptismus ab hæreticis collatus , modo constat eos debitam materiam ac formam adhibuisse , non est reiterandus. 2dò. Neque rebaptizandi sunt infantes , quos obstetrices instante mortis periculo baptizarunt , modo post debitum Parochi examen non sit ratio suspicandi commissum ab obstetrice defectum in substantialibus sive ex nimia festinatione & perturbatione , sive ex inscitia sive ex malitia,

ut

De E
ut si forte
tunc enim
& quia
periculum
obstetric
tum est in
tribus i
ne rebap
appensa
conditio
sit incerti
ministri,
quod tal
aliqui di
infideles
conjectu
esse bap
reperiatu
possit, C
mento pr
cè ad aff
ubi notat
tur elicer
scius pec
ordinari
retractat
bium co
lutionem
Denique
omitti i
de Bap
Dico
consequ
quantum
... ead

ut si fortè sit suspecta de hæresi, malis artibus &c. tunc enim infans sub conditione est rebaptizandus, & quia practicè loquendo communiter aliquod periculum, ne substantiale quid in Baptismo ab obstetricibus omittatur, subest, salubriter statutum est in pluribus Diœcesibus, ut omnes ab obstetricibus in periculo mortis baptizati sub conditione rebaptizentur. 3tiò. Infantes expositi absque appensa scheda collati Baptismi indice sub conditione sunt baptizandi, imo etiam si scheda sit incerti Authoris non exprimens circumstantiam ministri, loci, temporis &c. videtur probabilius, quòd tales sint rebaptizandi sub conditione, licet aliqui distinguant & asserant talem infantem inter infideles expositum, vel de quo est rationabilis conjectura à Paganis & Hæreticis expositum esse, esse baptizandum, non autem si inter Catholicos reperiat expostus, cum rationabiliter credi non possit, Catholicos velle prolem suam tanto Sacramento private; sed prioris sententiæ videtur practicè ad affecurandam salutem infantis insistendum: ubi notandum, quòd adultus rebaptizandus teneatur elicere contritionem vel attritionem, si sit conscius peccati mortalis personalis: quia juxtà Legem ordinariam adulto non dimittitur peccatum, nisi retractatum. Deinde peccata post Baptismum dubium commissa esse subjicienda clavibus & absolutionem desuper esse recipiendam sub conditione. Denique ritus & solemnitates accidentales posse omitti in rebaptizatione conditionata ob dubium de Baptismo validè suscepto.

DICO 2. *Præter Baptismum aqua potest aliquis consequi Sacramenti effectum ex passione Christi, in quantum quis ei conformatur, pro Christo patiendo ... eadem etiam ratione aliquis per virtutem Spiritus*

sancti consequitur effectum Baptismi non solum sine Baptismo aqua, sed etiam sine Baptismo sanguinis, in quantum scilicet alicujus cor per Spiritum sanctum movetur ad credendum & diligendum Deum, & poenitendum de peccatis: unde etiam dicitur Baptismus poenitentiae, S. Th. hic Q. 65, 2. 11. O.

Explicat Conclusio communem Baptismi divisionem in Baptismum fluminis, flaminis & sanguinis; Baptismus fluminis est intinctio in aquam, quæ à Christo in Sacramentum est instituta; Baptismus flaminis est non baptizati contriti desiderium suscipiendi Baptismum conceptum ex inspiratione flaminis sacri: hoc desiderium vices Sacramenti gerit, & illius defectum supplet, ideoque vocatur Baptismus; etenim impeditus suscipere Baptismum, si votum illius habeat in contritione vel amore Dei super omnia inclusum, gratiam & remissionem omnis tam originalis quam actualis culpæ consequitur: hic tamen Baptismus non est Sacramentum, ut docet S. Th. L. cit. ad 2. Tertius denique Baptismus sanguinis est martyrrium, quo voluntariâ proprii (saltem voluntate habituali in adultis, quia in parvulis operatur martyrrium effectum gratiæ remissionis peccati originalis ex speciali privilegio, licet sint actus propriæ voluntatis incapaces, ut patet in Innocentibus pro Christo occisis, quos Ecclesia ut Martyres veneratur) sanguinis effusione pro Christo quis baptizatur, de quo Marc. 10. v. 38. *Potestis bibere calicem, quem ego bibo: aut Baptismo, quo ego baptizor, baptizari?* ipsâ nempe morte & effusione sanguinis. Appropriatur tamen specialiter hoc nomen: *Baptismus sanguinis* illi martyrrio, quod supplet defectum Baptismi, non tamen est Sacramentum. hæc divisio non est univoca sed analogica: quæ vox: Baptis-

De E
Baptismo
cramentu
Martyriu
cipat pro
tiam in
stitutione
ginale qu
operantis
vel vi Di
tu,
Obj. N
quando e
poteft.; e
r. N
quando e
lethale,
miraculo
vè, seu i
do verum
immediat
quando ja
tuo, &
fuisse in
quando
Q. Q
consequen
ti mortal
r. Pr
eundi M
martyriu
conficius
Confessa
in defectu
tionem
esse suffi

Baptismus per se est imposita ad significandum Sacramentum regenerationis, Contritio verò & Martyrium in non baptizato hoc nomen solum participat propter quandam analogiam vel convenientiam in effectu, dum sicuti Baptismus ex institutione Christi remittit omnia peccata tam originale quàm actuale, ità etiam contritio ex opere operantis, & martyrium ex opere operato passivè vel vi Divinæ promissionis eadem peccata dimittit.

Obj. Martyrium remittit culpam & pœnam vel quando est, vel quando non est; sed neutrum dici potest; ergo.

R. Negando Mi. Martyrium enim remittit vel quando est iniciativè, cùm infligitur vulnus de se lethale, ex quo naturaliter sequatur mors, nisi miraculosè impediatur; vel quando est terminativè, seu in ultimo instanti intrinseco vitæ, quando verum est dicere: jam ultimò est homo, & immediatè post non erit, non autem remittit, quando jam est completum; aliàs remitteret mortuo, & salvaretur, qui, dum vixit, nunquam fuisset in gratia, seu quod idem est, remittit, quando est completum moraliter non physicè.

Q. Quænam dispositio ad effectum Martyrii consequendum requiratur in adulto conscio peccati mortalis?

R. Præter voluntatem saltem habitualement subeundi Martyrium, in adulto baptizato, in quo martyrium non supplet defectum Baptismi, si sit conscius peccati mortalis, habita opportunitate Confessarii, requiritur confessio peccatorum, aut in defectu Confessarii, conatus ad perfectam contritionem: quia licet probabile sit, attritionem esse sufficientem dispositionem ad justificationem

per martyrium obtinendam, attamen hoc non est certum, propterea ad assecurandam salutem certum tenendum est, idem est de adulto non baptizato: licet enim probabile sit, attritionem cognitam ut talem esse sufficientem dispositionem ad obtinendam per martyrium gratiam sanctificantem & æternam salutem: quia sancti Patres Martyrio vim efficaciorē tribuunt quàm Baptismo; attamen eo casu teneretur aliquis ex præcepto divino ob probabile periculum æternæ damnationis ad contritionem: quia non est ita certum, quod martyrio remittantur peccata solummodò attritis, sicuti per Baptismum & Pœnitentiam, quæ sunt media à Christo Domino ad hunc effectum instituta. De Martyrio videri etiam potest 1. 2. Disp. II. Q. IV. ubi de aureolis Martyrum.

Q U Æ S T I O IV.

De Ministro & Patrino Baptismi.

TRiplex est minister hujus Sacramenti. 1mo. Minister solemnitatis ex officio. 2do. Minister solemnitatis ex commissione. 3^{ti}o. Minister necessitatis.

DICO 1. *Quando Baptismus solemniter & ordinariè celebratur, debet aliquis Sacramentum Baptismi suscipere à Presbytero curam animarum habente, vel ab aliquo vice ejus: hoc tamen non requiritur in articulo necessitatis. S. Th. hic Q. 67. a. 4. ad 2.*

Prima Pars probatur: Admittere in Dei Ecclesiam & intrà ovile Christi est actus competens Sacerdoti, qui sit Pastor cujusque proprius, qualis est respectu totius Ecclesiæ Summus Pontifex, respectu cujusque Diœcesis Episcopus, & respectu

Paro-

Di Es
Parochia
tatem sic
habetur p
talis, se
signantis
intrà Ecc
actus con
Nec d
non est p
tizare, e
proprius
est valid
Respo
quod Ba
ficut est a
ritur de r
in abtolu
Jurisdic
officium
propriis
Quod
cho cou
illus est
mystico
statem in
bet pote
illam ha
solus Sac
charistia
fanguine
Diacono
gentem
ex illis v
Diacono
& præd

DE ESSENT. MINISTR. ET PATRINIS BAPT. 347
Parochiæ Parochus; quia admittere ad communi-
tatem fidelium est actus Jurisdictionis, quæ non
habetur proximè per characterem ordinis sacerdo-
talis, sed per concessionem Ecclesiæ subditos as-
signantis; atqui per Baptismum admittitur quis
intrà Ecclesiam & ovile Christi; ergo baptizare est
actus competens Sacerdoti proprio.

Nec dicas: Ex hoc sequi, quòd Sacerdos, qui
non est proprius Parochus, non possit validè bap-
tizare, quemadmodum Sacerdos, qui non est
proprius vel non habet Jurisdictionem, non po-
test validè absolvere.

Respondetur enim negando paritatem: eò
quod Baptismus non sit essentialiter actus Judicii,
sicut est absolutio, ideoque Jurisdictio non requi-
ritur de necessitate Sacramenti in baptizante, uti
in absoluteione; sed baptizare tantum est actus
Jurisdictionis ex congruentia, ex qua Ecclesia hoc
officium commisit solis Parochis & Sacerdotibus
propriis sicuti & aliorum administrationem.

Quod autem possit solemnibus baptizatio à Paro-
cho committi alteri Sacerdoti. *Probatnr:* quia
illius est intromittere in Ecclesiam & unire corpori
mystico communitatis fidelium, qui habet pote-
statem in corpus Christi mysticum, ille autem ha-
bet potestatem in corpus Christi mysticum, qui
illam habet in corpus Christi verum, quam habet
solus Sacerdos habens potestatem consecrandi Eu-
charistiam, quæ continet verum corpus Christi &
sanguinem; neque tantum Sacerdoti sed etiam
Diacono committi potest, ut ob gravem & ur-
gentem causam solemniter baptizet: ita colligitur
ex illis verbis Episcopi in Ordinatione Diaconi,
Diaconum oportet ministrare ad Altare, baptizare
& prædicare. Quare si Parochus ob infirmitatem,

ex-

excommunicationem vel baptizandorum multitudinem non possit per se ipsum conferre Baptismum nec alius adsit Sacerdos, qui velit aut possit baptizare, potest Diacono dari commissio solemniter baptizandi.

Secunda Partis Ratio est voluntas Christi, qui sicut propter summam hujus Sacramenti necessitatem designavit materiam facilè obviam, ita pariter ministrum facilè obvium. Debet autem esse necessitas non solùm ex parte baptizandi, sed etiam ex parte baptizantis, ut nimirum non adsit dignior aliquis minister, qui in necessitate baptizet: hic enim ordo est servandus, ut præsentem Episcopo vel Sacerdote cedat Diaconus, præsentem Diacono cedat inferior Clericus, hoc præsentem Laicus, præsentem fideli infidelis, & per se loquendo vir in baptizando præferendus est fœminæ, & quamvis hunc ordinem prætermittere sine rationabili causa, præferendo non consecratum ministrum consecrato, sit peccatum mortale; potest tamen hic ordo aliquando inverti sine ullo peccato: v. g. si esset præsens obstetrix perita formæ, & assistentes viri Clerici & Laici illam ignorarent, aut absque aliqua indecentia baptizando appropinquare non possent,

Q. 1. an possit quis seipsum baptizare?

R. Negativè: colligitur tam ex præcepto Christi *Euntes docete omnes Gentes baptizantes eos*; quàm ex forma Baptismi: *Ego Te baptizo*, in quo utroque indicatur clarè distinctio inter baptizantem & baptizatum.

Q. 2. An unus à pluribus ministris possit baptizari?

R. Hoc contingere posse dupliciter, imprimis ut singuli integrè & totaliter baptizent, formam integrè pronuntiando & applicando aquam, & quisque

De
quisque
denter
simul f
de bap
intencio
jecto ca
Neo
hil obest
res Sace
eandem
forent p
plures ab
distinctæ,
maliter
eandem
racteris
tus tota
principa
tem instr
Sacramen
Deinc
Baptism
v. g. si un
mam, an
intention
depende
lum conf
Christi q
dum Sac
Te baptiz
DICO
baptizata
nem & tu
Explic
cepto in l

quisque habeat intentionem baptizandi independenter ab alio simul baptizante, & in hoc casu, si simul formam Baptismi absolvant, quilibet validè baptizat: quia quodocunque cum sufficiente intentione debita materia & forma applicatur subiecto capaci, validè confertur Sacramentum.

Neo obstat: Quòd plures baptizent, sicut nihil obest in Consecratione Eucharistiæ, quòd plures Sacerdotes unà cum Episcopo in ordinatione eandem Hostiam consecrent; quia quamvis tunc forent plures Baptismi materialiter, cum forent plures ablutiones & prolationes formæ physicè distinctæ, non tamen forent plures Baptismi formaliter & moraliter; quia omnes habent unam eandemque practicam significationem unius Characteris & gratiæ in eodem subiecto, & hi effectus totaliter dependerent ab una causa & virtute principali nempe Deo & Christo, à pluribus autem instrumentis totalibus, nempe Ministris & Sacramentis materialibus.

Deinde plures concurrere possunt ad eundem Baptismum per modum causarum partialium v. g. si unus aquam affundat & alter pronuntiet formam, aut si singuli restringant & limitent suam intentionem conferendi Baptismum partialiter & dependenter ab alio conbaptizante, & tunc nullum conficitur Sacramentum: quia ex institutione Christi quilibet Minister est causa totalis & in solidum Sacramenti; falsificatur præterea forma: *Ego Te baptizo:* cum nullus totaliter baptizet.

DICO 2. Requiritur, quòd aliquis suscipiat baptizatum de sacro fonte quasi in suam instructionem & tutelam. S. Th. hic Q. 67. a. 7. O.

Explicatur & probatur Conclusio: Sub gravi præcepto in Baptismo solemnari debet adhiberi Patrinus,

&

UVATIO XVII.

vel baptizatorum malicia
solum co. fere Baptizatum
qui velit aut possit bapti-
i commissio solemniter

volunt Christi, qui
Sacramenti necessita-

obvium, ita pari-

Debet autem esse

baptizandi, sed

et nimirum non

qui in neces-

o est servandus,

ne cedat Diaco-

ferior Clericus,

eli infidelis, &

preferendus est

tem prætermittere

lo non consecra-

eccatum mortale;

o inverti sine ullo

stetrix perita for-

& Laici illam igno-

centia baptizando

baptizare?

tam ex præcepto

nes baptizantes est;

Ego Te baptizo, in

distinctio inter bapti-

ministris possit baptizari

dupliciter, imprimis

nes baptizent, formam

applicando aquam, &

quisque

& omiffio hujus Ritûs est peccatum mortale, cùm fit transgressio præcepti Ecclesiastici in materia gravi. hic autem ritus adhibetur ex antiquiffima Traditione, & illius congruentia est, quòd generatio spiritualis Baptismi habeat analogiam ad generationem carnalem, unde, sicut in generatione carnali neogenitus indiget nutrice & Pædagogo, ità in hac indiget aliquo subeunte munus spiritualis Instructoris. Jure novo Concilii Trid. Sess. 24. de Reform. Matr. cap. 2. Patrinus debet esse tantum unus vel ad summum duo vir & fœmina, si plures Patrini à parentibus designentur, neque à Parocho vel ob ignorantiam vel negligentiam rejiciuntur, uti deberent rejici, siunt omnes Patrini, adeoque singuli spiritualem cognationem contrahunt, quòd si plures absque designatione velint subire munus Patrini, si rejecto designato à parentibus, alius à Parocho admittatur, hic est Patrinus. Congruentia, cur Trid. non duos Patrinos ejusdem sexûs permiserit, est, ut regeneratio spiritualis magis carnali assimiletur, quæ duos Patres vel Matres excludit. Officium Patrinorum est 1° ut baptizandum offerant baptizanti. 2° ut pro baptizando, si sit incapax, respondeant. 3° ut teneant baptizandum vel levent de fonte, si fiat Baptismus per immersionem. 4° ut baptizandum suscipiant de manu baptizantis, unde & susceptores vocantur. 5° ut ejus curam gerant in christiana instructione, ex quo Patrinus quasi alter Pater appellatur. Hæc tamen obligatio non urget, nisi in defectu proximioris instructoris: quia cura hujus instructionis primò incumbit parentibus & Parocho, quare S. Th. hic a. 8. de Patrinis dicit, satis possunt excusari, ubi nutriuntur inter Catholicos, præsumendo quod à suis parentibus diligenter

De
gener
teneret
tualium
Porr
deles n
ris sunt
naturali
à quibus
qui est
porius o
ideoque
non po
nus, qu
plures,
tionem
licus cor
ut Patrin
cus nec
Baptism
terveniat
infantem
Patrini e
ram, eui
quod tot
potes rati
dum spo
prima pr
Publicè e
Parentes
ignoranti
ex sacro
in re gra
debitum
una conje
dere deb

genter instruantur, si tamen scitent contrarium, tenerentur salutem spirituali suorum filiorum spiritualium providere.

Potro à munere Patrini prohibentur. 1mò Infideles nondum baptizati, qui absolutè hujus muneris sunt incapaces. 2dò Hæretici idque de Jure naturali, eò quòd oves non sint tradendæ lupis, à quibus nulla est spes probæ educationis in fide, qui est finis Ecclesiæ in designandis Patrini, sed potius oppositum periculum & metus perversionis; ideoque si aliquando Patrinus Catholicus haberi non posset, rectius fieret, si omitteretur Patrinus, quàm si hæreticus adhiberetur. Sunt tamen plures, qui in Germania excusare volunt adhibitionem Patrini hæretici, uti etiam, quòd Catholicus coram hæretico Prædicante baptizante assistat, ut Patrinus, ducti hac ratione: quia talis Catholicus nec activè nec passivè concurrit ad indebitam Baptismi ministracionem, imò impedit, ne interveniat Patrinus hæreticus cum voluntate talem infantem in hæresi instruendi. Deinde officium Patrini est velle baptizatum suscipere in suam curam, eumque si opus sit in vita Christiana instruere, quod totum est honestum & licitum. 3tò. Impotes rationis, quippe qui sunt incapaces ad agendum sponsorem pro alio. 4tò. Idiotæ, qui vix prima principia & rudimenta fidei noverunt. 5tò. Publicè excommunicati & infames moribus. 6tò. Parentes respectu propriæ proles, qui, nisi per ignorantiam excusentur, si prolem ita suscipiant ex sacro fonte, peccant mortaliter Legis Ecclesiæ in re gravi transgressores, ac prohibentur petere debitum matrimoniale à se invicem, quamvis, si una conjux sit innocens, teneatur pars nocens reddere debitum, cap. si vir vel mulier 2. de cogn. Spirit.

Spirit. lib. 4. tit. 11. *Sive ex ignorantia, sive ex malitia hoc fecerint, non sunt ab invicem separandi, nec alter alteri debitum debet subtrahere . . . quia si ex ignorantia id factum est, eos ignorantia excusare videtur: si ex malitia, eis sua frans non debet patrocinari vel dolus.* Nec est paritas inter munus Patrini in necessitate à parentibus subeundum, & inter baptismationem in casu necessitatis à parentibus factam, baptismatio enim est omnino necessaria, unde non inducit cognationem spiritualem inter parentes, si scienter fiat in casu necessitatis. In necessitate autem Patrinus non est necessarius. 7. mō. Jure communi Patrini esse prohibentur Religiosi Can. non licet 103. desumpto ex Con. Antisiodorensi in quo ita: *Non licet Abbati vel Monacho de Baptismo suscipere filios; nec commatres habeant* idem dicitur in Can. Monachi 104. de Consecr. dist. IV. idem habet Rituale Romanum Jussu Pauli V. editum.

DISPUTATIO XVIII.

De Subjecto, Necessitate & Effectu Baptismi.

CIRCA Subjectum & necessitatem Baptismi pulchrè Innoc. IV in cap. majores 3. de Bapt. & ejus effect. Lib. 3. Tit. 42. *Cùm circumcisio tam adultis quàm parvulis ex praecepto Domini conferretur, ne Baptismus, qui succedit loco ipsius, & generalior tamen existit, cùm tam viri quàm feminae baptizentur, minoris videatur effectus: tam adultis quàm parvulis est conferendus. Sicut enim sine distinctione qualibet Mosaisca Lex clamabat: Anima cujus præputii caro circumcisa non fuerit, peri-*

I
peribit
Evang
Spiritu
hac gen
quibus
Baptism
demonst
spiritual
ius disc

Quodnam

CERTU
qu
Baptismi
adhuc in
jam in ut
DICC

secundum
Fili bapt
unde indi
Sive om
scendens
tus, est S

Probat
ma Bapri
nem, ill
illi, qui
dens ex u
baptizatu
in se aqua
ita ut habe
ritualis re

Pars 1